

Постанем ли валом сињега ти мора...

Свако има другачији живот, другачију перспективу на свијет, па тако и валови.

У једном тренутку заспала сам под бујном крошњом храста. У том необичном сну постала сам плаветни талас на пјенушавом мору. Док сам плутала заједно са осталим валовима у дубинама мора, јављале су ми се рибице од јарке наранџасте боје до пурпурне, које су ријетко откривале свој шармантан осмијех. Људи су мислили да смо ми само обична вода која љети открива крила својим купачима. Вјетар је благо стругао над површином, разбацујући пјену мора на све стране, док је малој дјевојчици мрсио косу обасјану златним сунчевим зрацима. Имала сам могућност да уживам у многим заливима. Сваки је имао своју историју која га је чинила посебним, али за мене најљепши је био залив у којем сам одрасла, са којег се пружао очаравајући поглед на високи Орјен, који је спуштао хладан повјетарац разбацујући мале жуте лоптице мимозе које су доносиле опојан мириш. У вријеме кише стално сам се мешкољила покушавајући да зароним под пијеском који је у својим дубинама крио различите шкољке.

Бити вал је нешто посебно што ти даје ново искуство, али, за мене, најљепше је бити човјек ушушкан у топлини дома уз породицу.

Дарија Коњевић VII – 1
ОШ „Милан Вуковић“
Ментор: Биљана Мартиновић